

יציאת שבת
5:16

יעזען לאור לעילו נסחת הקדרות

מיכאל יצחק מליק ואברהם פלדמן ה'יד

כינוס שבת
4:14

פרשת וישלח, בסלו תשע"ז

שנה שלושים ושבע, גלון מס' 8

גלוין זה יוצאת לאור בחסות עיריית רחובות, האגף למוסדות העירייה, המחלקה לתרבות תונתית

ירוח תשיימו בין עדר ובין עדר

על פסוק זה (לב, ז) מובא במדרשו רביה (בראשית עה, יט): "אמור יעקב לפני הקב"ה: ربונו של עולם! אם היה צורות באות על בני, לא תביא אונן זו אקר זו, אלא סקחו להם מצורותיהם". ויש להבין מה עיין רוח זה?

מספר כל צ'רבי יעקב גלינסקי, בספרו "ווגדות", מה ששמע (כmodומה לו) מפי הסטיפלער: הגمرا במסכת ברכות (א, ב) מסורת, שרבי אלעזר להה עלה רבי יוחנן בקרבו. רארוח שוכב בביתו אפל, גילה והומן לחירות בՏנין התנונה בירושלים, ולאט את התקרב והרגש, שפיעמו לבו השוער ומושמי לחקול, עם השאלות, הלבטים והשאיפות שפיעמו לבו השוער ומושמי לחקול. נמצאה עדה מבורך רביה הספרותי טමורים רבים נתבוך שם על ידי, במספר שמות ספוריות. בפשלתו בתנונה, הניגע למתקנה, כי אין תחילה לשינוי שלוחנות. אם מושם שאין לך בנים, זה העשס של בני העשוי שייחיו לך רבי יוחנן שעורה בנימ וופסרו, ונשא עמו שנ חלב מבנו העשרני, לנמס על דיה אקלים שיתנתמו בצעריו. הכלל, אמר לו: חביבים עלק ייסורס: אמר לו: אל חם ולא שרבס: אמר לו: לך לי קך. השיטו לך דיו והקימו מותלו.

ושאל הסטיפלער: אם היה לרבי יוחנן כח זה, לתת יד ולרפואות, מדוע הקדים רבי יוחנן ושאל כל השאלות? ואילו היה שואל בתחילת - "ירצונך להבראי?", עלול היה לענות ביאוש: "קניני ואמותי" ותירץ: עינן תגעית כה, (א), גם היהוטו עוכשי ויסורה. "וזי, אין כי כה, הניגע לי ואוציא". הערא עיין: במנוגנות, כל אחד ומולו. בבנין, יש הנשאים כאביס מרים יותר ומתגברים. נתורה המלה: "ירצונך להבראי", הרשות לך יד והקימו!

וזה עיין "הרשות", שהרי אין לך אדם שאין לו יסורים (מדרש י"שורה טוב) - תהילים, (ג) ואנשים מתגברים ומושכים. אבל כשם נעימים ומתגברים וכוכבים קפקעת, עלולים הם להביא ליאוש ורפיון דיים.

לא אהם, רואים בחורים מודכנים, עיניהם כבויות, ידיים רמות, נאשו מעצם וחושבים רק לבrhoות - מי יודע לנו: labore ישובת, החליף אוירה... כמשמעותם, מתרבר שיש בין הצברות לחצים, לא מעת בעיות וקשיים רבים. אך אפשר למצוא פתרון לעביה הראשונה, להרבע עגנון השני ולפוג את העניין השלישי, וגם אם נותר קשי רבייע - ניתן לשאטו...

ומפתה וזה הוא: יערוך כל אחד חשבון פש ויראה, שאכן כן הוא [זקיל לו!]

הרב אברהם פס

גלוין זה מוקדש
לע"ג שושנה קון ע"ה בת ר' רפאל מנח' זל"ן, גלבוע י"ט בסלו תשס"ה
תנרט ע"י חתנה ובתה, ר' מנחם קלין נ"י ויעתו יוכבד תהי'
תנבעת:

לאורט נלך / עורך: נפתלי יערוי

הרב משה צבי נריה זצ"ל

יום פטירתו י"ט בכסלו

הרוב נריה נולד ב-כ"א שבט תרע"ג (1913), בלודז' שבפולין, לאביו הרוב פרהיה מנקין ולאמו רחל. אביו שחייה תלמד תיכון רוסס", כהן כבכמתה קהילות ברוסיה וכוכב לערונות מד ביבערו וווקוברי. בצעירותו, מוד תירח צעריר של הפקתת מיניסק ובקולוב, אצל ברה מקומות ורב מרדכי פינשטיין שהיה למזר ומענקן גדול, והוא חי צעריר של הפקתת מיניסק ובקולוב, בשנת גורייך (1919), כשהעיר הייתה שורה, ננדע לו כי חראיה קוק וצ'יל - רבח ראשי של ארכ' ישראלי, פועל בהצלחה נני ישיבת מדרשייה ומכבש בעבורם סטטיטיקיסטים לאשרהו לעילו. הוא פנה במכותב בקשה מובל בדורות תורה, לבנו של הרוב קוק - רבח צבי יודה צ'יל, וללאו זמן קוצר קיבל מירישלים ארחות מעבר וכרכיס נסעה. ב-כ' בתמוז תרע"ט (1930), הגיע לארכ' ישראלי מודי עלה לירושה דרכ' ובונן, והתבקש אליהם קשור בעבורו.

באחותו עין, גם מותרתו של תלמידו-חבר של הרוב, רבי יעקוב שטרלעט, והיה לא רך משומע לחקול, אלא בסמסכריון בישיבת "ווכו הרוב". במקביל לליידוויז בישיבת "ורכוב רובי", שהלומדים במכון הרוחה ורביהם מטלמיין הרוב קוק, פנה להמשמה באכזריות השראליות, ברכחו ובחזותו של הרוב קוק. תוך התהברות להרשות ארכ' יואול של הרוב קוק, והרוויח הדר ברכ' לתנועת העור "בני עקיבא", היישיבה אוקטניאלה. הוא הומן לחירות בטנין התנונה בירושלים, ולאט את התקרב והרגש, שפיעמו לבו השוער ומושמי לחקול, עם השאלות, הלבטים והשאיפות שפיעמו לבו השוער ומושמי לחקול. נמצאה עדה מבורך לששון הספרותי, טמארים רבים נתבוך שם על ידי, במספר שמות ספוריות. בפשלתו בתנונה, הניגע למתקנה, כי אין תחילה לשינוי שלוחנות, וש צרך להקים ישיבת ברוח והותאות לשאיות בני עקלבאום.

ב-כ' במרחשון תיש"ד (1940), חרב התנוגדות בתוך תנוטו, עליה הרוב נריה עם 13 נערים וייסד את ישיבת "בני עקיבא" בראשות העובדים הדותי "כפר הרואה". היישיבה פרצה דרכ', בכך ששליפה עבדות אמונה ולמודוי קדוש ביה. לעומת, עקיבתון, רוכסן לשכון לידיינו תיכון על השבח בעבודת הכהנים, ווואת חרגת הדרוז ששל הרוב נריה. בעקבות ייסודה ישיבת בני ע"ש השוואת תיכוניותו. במקבילו, אף קמו ביב' היכיניות רבות בכל חכמי הארץ, בכך הפה וישיבות ל"אש השוואת תיכוניותו". בעקבותיהם, אף קמו ביב' ספר מקצועים, ואליפות בכנות וישיבות שדר.

בשנת תשל"ח (1978) זכה בפרס ישראל, על תרומה מוחדרת לקידומה ומונוחה של התרבות והזהדינה. הרוב נריה נפטר תשע"ב, 8.2.93, ב座谈ו מותיר דור של תלמידים שחופיו אחריו את תורתו ורוכסן החשכנית בעשרות מוסדות ברוביה הארץ. מילתי תחומי האחרונות, ביטאו אויל ויתר מכל אות אהבתו המודולא לארכ' ישראלי וקדושתה:

"קר לי! תהממו אוית בדבורי רוחה! תאהבו בארכ' ישראלי ובקדושותה. תנו לנגדי שלם לארץ ישראל ולהגדיל מונגה ברוחה וברצון, קדושה אני מבקש. קדושים אני מבקש. תנו לנו קדושים ארכ' ישראלי, תנו קדושים אתת שראלי, תנו לנו הרשות קדושים ארכ' ישראלי. תנו לירוגת קדושים עם שריאל". או קראו מהה פעמים מקהל דוד, "שעטש ישראל, כי אלקינו יה ארכ' וסימן במילים "נטקסן כוֹלָן" וחוזר נשמתו הקדושה לבורא. נטמן ביב' העלמי בכרם הרואה".

מתוך "אנציקלופדייה יהודית" - דעת
תנוט"ק ציון שם הכותב, וכתבו על ידי חכרי המערכת

חבר המערצת: הרוב אברהם פס, משה רום, נפתלי עיר, יהודה מלך
העורכה בששוע ארכ' צ'יל י' ברוזמן לשלוחה וווערט, ביב' שפיא, וחובות
טלפון 08-9412048
אתרים ואנרכונים: www.pirsuma.com/siach
הפסה דפסום שערן. רוחות טל. 08-9475106

